

Accipe Spíritum sanctum, ad robur, et ad resisténdum diabolo, et tentationibus ejus: in nómine Dómini.

Deinde prosequitur, ut prius, extensam tenens manum dexteram versus Ordinandum usque in finem Præfationis:

Emitte in eum, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum, quo in opus ministèrii tui fidèlitér exsequéndi septifórmis grátia tuæ múnere roborétur. Abúndet in eo totíus forma virtútis, auctóritas modèsta, pudor constans, innocéntiæ púritas, et spirituális observántia disciplinæ. In móribus ejus præcepta tua fúlgeant, ut suæ castitátis exémplo imitationem sanctam plebs acquirat; et bonum consciéntiæ testimónium præferens, in Christo firmus et stábilis perseveret; dignisque succéssibus de inferióri gradu per grátiam tuam cápere potióra mereátur.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Post hæc Pontifex sedens cum mitra, Ordinando ante se genuflexo porrigit osculandam Crucem, in medio stolæ positam, ac ipsam stolam imponit super humerum ejus sinistrum, dicens:

Accipe stolam ✠ cándidam de manu Dei: adimple ministèrium tuum; potens enim est Deus, ut aúgeat tibi grátiam suam: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Faciens super Ordinandum signum crucis, aliquis vero minister reflectet capita stolæ, et alligabit sub brachio ejus dextero.

Deinde Pontifex accipiens Dalmaticam ea totaliter induit Ordinandum, dicens:

Induat te Dóminus induménto salutis, et vestiménto lætitiæ, et dalmática justitiæ circumdet te semper. In nómine Dómini.

R. Amen.

Postremo Pontifex accipit, et Ordinando tradit librum Evangeliorum, quem manu dextera tangenti dicit:

Accipe potestátem legéndi Evangélium in Ecclésia Dei, tam pro vivis, quam pro defúctis. In nómine Dómini. **R.** Amen.

Quo facto, Pontifex, stans sine mitra ad altare conversus, dicit:

Orémus. Ministri subjungunt: **Flectámus** génu. **R.** Leváte.

Deinde vertens se ad Ordinatum, dicit:

Exauði, Dómine, preces nostras et super hunc fámulum tuum Spíritum tuæ bene ✠ dictiónis emítte: ut cœlésti múnere ditatus, et tuæ majestátis grátiam possit acquirere, et bene vivéndi áliis exémpulum præbére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater fidei, spei, et grátia, et proféctuum remunerátor, qui in cœléstibus et terrénis Angelórum ministèriis ubique dispósitis per ómnia eleménta voluntátis tuæ diffúndis efféctum: hunc quoque fámulum tuum spirituáli dignáre illustráre afféctum; ut tuis obséquiiis expéditus, sanctis altáribus tuis ministèr purus accréscat, et indulgéntia tua púrior, eórum gradu, quos Apóstoli tui in septenárium númerum, beáto Stéphanó duce ac prævio, Spíritu sancto auctóre, elegérunt, dignus exsístat; et virtúibus univérsis, quibus tibi servíre opórtet, instrúctus, tibi compláceat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

His peractis, Archidiacono suggerente, Diaconus surgit, factaque Pontifici profunda reverentia, redit ad locum suum, ibique genuflectit; et suo loco, si officium fieret in cantu, concinet Evangelium.

Pontifex item surgit, et si Missa legatur, vadit ad cornu Epistolæ, ubi deposita mitra, illam prosequitur: si vero cantetur, redit ad sedem, seu faldistorium: et suo loco, et tempore, si adsit, ordinat Presbyterum.

Diaconus autem tam in offerendo candelam, quam in recipiendo Pacem et Communionem, gerit se ut dictum est supra pag. 359. Excepto tamen, quod, si simul adfuerit álius Ordinatus in Subdiaconum, Diaconus debet semper, et in omnibus actibus illum præcedere, et cantare etiam debet Confiteor, ante Communionem, quando Missa fiat in cantu.

Data benedictione, Episcopus admonet Ordinatum in Diaconum, ut supra pag. 360. et si fuerint plures, sed diversi, ut infra post ordinationem Presbyteri.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI.

Pro Presbytero ordinando paretur oleum Catechumenorum: calix cum vino, et aqua: patena, et hostia desuper posita; medulla panis, et bacile cum buccali, et manutergis pro manibus abluendis tam pro Episcopo, quam pro Ordinando; stolæ saltem tres coloris convenientis pro impositione manuum super caput Promovendi a tribus saltem Presbyteris facienda; gremiale lineum album: Hostia parva, et velum pro communionem.

Pontifex omnibus paramentis Pontificalibus, coloris temporis, et officio convenientis pro Missa necessario celebranda, indutus, ut Ordinem Presbyteratus conferat: In Missis de Quatuor Temporibus, et ex Indulto summi Pontificis, in Dominicis ac Festivis diebus a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha exclusive, ante ultimum Versum Tractus: in Sabbato vero infra Octavam Pentecostes, et in Festis quæ habent Sequentiam, ante ultimum Sequentiæ Versum: in Dominicis autem, et Festivis diebus per annum, et per Adventum ante Versum Allelúja, accipit mitram, et accedens ad faldistorium ante medium altaris sibi paratum, sedet.

Et si fuerit extra Tempora, ante omnia legitur Mandatum Apostolicum, ut dictum est supra pag. 355.

Interim ad Ordinem Presbyteratus promovendum more Diaconorum paratum, amictu, alba, cingulo, stola et manipulo, habentem planetam coloris albi complicatam super brachium sinistrum, et in manu dextera candelam, ac mapulam albam pro ligandis et tergendis manibus, Archidiaconus, aut illius locum tenens, vocat illum, dicens:

Accédât qui ordinandus est ad ordinem Presbyteratus.

Mox Ordinandus per Notarium nominatus respondens Adsum, accedit, et facta Pontifici profunda reverentia, genuflectit.

Tum Archidiaconus illum offerens Pontifici, sub his verbis loquitur, dicens:

Reverendissime Pater, postulat sancta mater Ecclesia catholica, ut hunc presentem Diaconum ad onus Presbyterii ordinetis.

Et Pontifex interrogat, dicens: Scis illum esse dignum?

Respondet Archidiaconus:

Quantum humana fragilitas nosse sinit, et scio, et testificor ipsum dignum esse ad hujus onus officii.

Mox Pontifex dicit: Deo gratias.

Et annuntiat clero et populo, dicens:

Quoniam, fratres carissimi, rectori navis, et navigio deferendis, eadem est vel securitatis ratio, vel communis timoris, par eorum debet esse sententia, quorum causa communis existit. Neque enim fuit frustra a Patribus institutum, ut de electione illorum, qui ad regimen altaris adhibendi sunt, consulatur etiam populus, quia de vita et conversatione presentandi, quod nonnumquam ignoratur a pluribus, scitur a paucis; et necesse est, ut facilius ei quis obedientiam exhibeat ordinato, cui assensum praeberit ordinando. Hujus siquidem Diaconi in Presbyterum, auxiliante Domino, ordinandi conversatio (quantum mihi videtur) probata, et Deo placita existit et digna (ut arbitror) ecclesiastici honoris augmento. Sed ne unum fortasse, vel paucos, aut decipiat assensio, vel fallat affectio, sententia est expetenda multorum. Itaque, quid de ejus actibus, aut moribus novitis, quid de merito sentiatis, libera voce pandatis; ac illi testimonium Sacerdotii, magis pro merito quam affectione aliqua tribuatis. Si quis igitur habet aliquid contra illum, pro Deo, et propter Deum, cum fiducia exeat, et dicat. Verumtamen memor sit conditionis suae.

Postea Pontifex, aliqua interjecta morula, convertens sermonem suum ad ordinandum, admonet eum, dicens:

Consecrandus, fili dilectissime, in Presbyteratus officium, illud digne suscipere, ac susceptum laudabiliter exsequi studeas. Sacerdotem etenim oportet offerre, benedicere, praesse, praedicare, et baptizare. Cum magno quippe timore ad tantum gradum ascendendum est, ac providendum ut coelestis sapientia, probi mores et diuturna justitiae observatio ad id electos commendent. Unde Dominus praecipiens Moysi, ut septuaginta viros de universo Israel

in adiutorium suum eligeret, quibus Spiritus sancti dona divideret, suggessit: Quos tu nosti, quod senes populi sunt. Tu siquidem in septuaginta viris et senibus signatus es, si per Spiritum septiformem, Decalogum legis custodiens, probus et maturus in scientia similiter et opere eris. Sub eodem quoque mysterio et eadem figura in novo Testamento Dominus septuaginta duos elegit, ac binos ante se in praedicationem misit, ut doceret verbo simul et facto, ministros Ecclesiae suae fide et opere debere esse perfectos, seu geminae dilectionis, Dei scilicet et proximi, virtute fundatos. Talis itaque esse studeas, ut in adiutorium Moysi et duodecim Apostolorum, Episcoporum videlicet Catholicorum, qui per Moysen et Apostolos figurantur, digne per gratiam Dei eligi valeas. Hac certe mira varietate Ecclesia sancta circumdatur, ornatur, et regitur, cum alii in ea Pontifices, alii minoris ordinis Sacerdotes, Diaconi et Subdiaconi, diversorum ordinum viri consecrantur; et ex multis, et alternae dignitatis membris unum Corpus Christi efficiuntur. Itaque, fili dilectissime, quem ad nostrum adiutorium fratrum nostrorum arbitrium consecrandum elegit, serva in moribus tuis castae et sanctae vitae integritatem. Agnosce quod agis; imitare quod tractas, quatenus mortis Dominae mysterium celebrans, mortificare membra tua a vitiis et concupiscentiis omnibus procures. Sit doctrina tua spiritalis medicina populo Dei. Sit odor vitae tuae delectamentum Ecclesiae Christi, ut praedicatione atque exemplo aedifices domum, id est, familiam Dei, quatenus nec nos de tua profectione, nec tu de tanti officii susceptione damnari a Domino, sed remunerari potius mereamur: quod ipse nobis concedat per gratiam suam. *R.* Amen.

Deinde, si non sit ordinatus Subdiaconus vel Diaconus, ordinandus Presbyter se prosternit ad cornu Evangelii, vel ubi genuflectebat: Pontifex vero cum mitra ante faldistorium suum genuflectit supra pulvinum, et recitat Litanias, ut supra pag. 18; et Presbyterandum benedicit, prout dictum est, pag. 356. ubi de Ordinatione Subdiaconi.

Post haec Ordinando ab accubitu surgente, et ante Pontificem genuflexo manente, Pontifex, cum mitra, stans ante faldistorium suum, simul utramque manum super Ordinandi caput imponit, nihil dicens. Idemque faciunt post eum omnes Presbyteri praesentes, vel saltem tres, superpelliceo et stola a collo pendente parati. Quo facto, tam Pontifex quam Sacerdotes tenent dexteram manus extensas super illum, dum solus Pontifex stans cum mitra, dicit:

Oramus, fratres carissimi, Deum Patrem omnipotentem, ut super hunc famulum suum, quem ad Presbyterii munus elegit, coelestia dona multiplicet; et quod ejus dignatione suscipit, ipsius consequatur auxilio. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Pontifex, deposita mitra, conversus ad altare, dicit:

Oramus. Et ministri subjungunt: Flectamus genua. *R.* Levate.

Et mox vertens se ad Ordinandum dicit:

Exaudi nos, quæsumus Dómine Deus noster, et super hunc fámulum tuum bene ✠ dictionem sancti Spíritus, et grátiae Sacerdotális infúnde virtútem: ut, quem tuæ pietátis aspéctibus offerimus consecrándum, perpétua múnere tui largitáte prosequáris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Tum, extensis manibus ante pectus, dicit:

Per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Y. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Y. Sursum corda. **R.** Habémus ad Dóminum.

Y. Grátias agámus Dño Deo nostro. **R.** Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, honórum auctor, et distribútor ómnium dignitátum; per quem proficiunt univérſa, per quem cuncta firmántur, amplificátis semper in mélius natúræ ratiónis incrementis, per órdinem cóngrua ratióne dispósitum. Unde et Sacerdotáles gradus, atque officia Levitárum, Sacraméntis mýsticis institúta crevérunt; ut cum Pontífices summos regéndis pópulis præfécisses, ad eórum societátis et óperis adjuméntum, sequéntis órdinis viros et secúnda dignitátis eligeres. Sic in erémo, per septuaginta virórum prudéntium mentes, Móysi spíritum propagásti; quibus ille adjutóribus usus, in pópulo innúmeras multitudines fácte gubernávit. Sic et in Eleázarum et Ithamarum filios Aaron patrénæ plenitúdinis abundantiam transfudísti; ut ad hóstias salutáres, et frequentióris officii Sacraménta, ministérium sufficeret Sacerdotum. Hac providéntia, Dómine, Apóstolis Filii tui Doctóres fidei cómites addidísti, quibus illi orbem totum secúndis prædicatióibus implevérunt. Quapropter infirmitáti quoque nostræ, Dómine quæsumus, hæc adjuménta largíre; qui quanto fragilióres sumus, tanto his plúribus indigémus. Da, quæsumus, omnipotens Pater, in hunc fámulum tuum Presbyterii dignitátem; innova in viscéribus ejus Spíritum sanctitátis; ut accéptum a te, Deus, secúndi mériti munus obtíneat, censurámque morum exémplo suæ conversatiónis insínuet. Sit próvidus cooperátor órdinis nostri; elúceat in eo totiús forma justitiæ, ut bonam ratióne dispensatiónis sibi crédito reddíturus, ætérnæ beatitúdinis præmia consequátur.

Quod sequitur, legat submissa voce, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

His dictis, Pontifex sedet et, accepta mitra, reflectit orarium sive stolam ab humero sinistro Ordinandi, capiens partem quæ retro pendet, et imponens super dexterum humerum, aptat eam ante pectus, in modum crucis, dicens:

Accipe jugum Dómini: jugum enim ejus suáve est, et onus ejus leve.

Postea imponit Ordinando casulam usque ad scapulas, quæ tamen remanere debet super humeros complicata, et a parte anteriori deorsum dependens, et interim dicit:

Accipe vestem Sacerdotálem, per quam caritas intelligitur: potens est enim Deus, ut augeat tibi caritátem, et opus perfectum.

R. Deo grátias.

Surgit Pontifex sine mitra, et Ordinando genuflexo dicit:

Deus sanctificatiónum ómnium auctor, cujus vera consecrátió, plénaque benedictio est, tu Dómine, super hunc fámulum tuum, quem ad Presbyterii honórem dedicámus, munus tuæ bene ✠ dictionis infúnde, ut gravitáte áctuum, et censúra vivéndi probet se seniórem, his institútus disciplinis, quas Tito et Timótheo Paulus expósuit; ut in lege tua die ac nocte méditans, quod légerit, credat; quod crediderit, dóceat; quod docúerit, imitétur; justitiám, constántiam, misericórdiam, fortitúdinem, ceterásque virtútes in se osténdat; exémplo præbeat; admonitióne confirmet; ac purum et immaculátum ministérii sui donum custódiat; et in obséquium plebis tuæ panem et vinum in corpus et sánguinem Filii tui immaculáta benedictiόne transfórmet; et inviolábili caritáte in virum perfectum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi, in die justí et ætérni judícii Dei, consciéntia pura, fide vera, Spíritu sancto plenus resúrgat. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Tum Pontifex sine mitra conversus ad altare, intelligibili voce incipit sequentem Hymnum:

Veni creátor Spíritus. pag. 31.

Et statim genuflectit super pulvinum ante faldistorium, ministris cum astantibus prosequentibus usque ad finem.

Finita prima stropha, surgit Pontifex, et sedet in faldistorio ante medium altaris, et assumpta mitra, deponit annulum et chirothecas, resumit annulum, et ponitur ei gremiale sive mappula super gremium a ministro, et Ordinandus accedens, facta profunda reverentia coram eo, genuflectit; et Pontifex cum oleo Catechumenorum inungit ipsi ambas manus simul junctas, in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero in dictum oleum intincto duas lineas, videlicet a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ; et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ, unguendo mox totaliter palmas, dicens:

Consecráre, et sanctificáre dignéris, Dómine, manus istas per istam unctiόnem, et nostram bene ✠ dictionem. **R.** Amen.

Pontifex producit manu dextera signum crucis super manus illius quem ordinat, et prosequitur:

Ut quæcúmque benedixerint, benedicántur, et quæcúmque consecráverint, consecréntur, et sanctificéntur, in nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Tum Ordinandus respondet: Amen.

Deinde Pontifex claudit, seu jungit illi manus, quas sic consecratas aliquis ministrorum Pontificis albo panniculo lineo simul, videlicet dexteram super sinistram, alligat.

Mox Pontifex, pollice mica panis exterso, sumit et Ordinando tradit Calicem cum vino et aqua, et Patenam superpositam cum Hostia, quæ omnia ille accipit inter indices et medios digitos, cuppam Calicis et Patenam simul tangens, non disjunctis manibus, et Pontifex interim dicit:

Accipe potestátem offerre sacrificium Deo, Missásque celebráre. tam pro vivis, quam pro defúntis. In nómine Dómini.

R̄. Amen.

His peractis, Ordinandus surgit, et facta Pontifici profunda reverentia, paululum recedit et genuflectit; Pontifex vero, amoto annulo, lavat manus cum mica panis, et aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacrarium: tum acceptis chirothecis et annulo, surgit, et accedit ad sedem, vel faldistorium, si Missa fiat in cantu, alias ad cornu Epistolæ, ubi, deposita mitra, prosequitur Missam usque ad Offertorium. Interim ordinatus Sacerdos stans lavat manus cum medulla panis, et aqua bene mundatas, extergit linteo illo quo erant ligatæ, vel alia mappula, et aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacrarium; tum genuflectit.

Pontifex autem, lecto Offertorio, accipit mitram, et in faldistorio ante medium altaris posito sedet. Mox Ordinatus candelam accensam dextera sustinens, sinistra pectori admota, accedit; et facta profunda reverentia, genuflectit, ac Pontificis manum dexteram, dum tradit candelam, osculatur: deinde surgit, et facta iterum reverentia, paululum retrocedens genuflectit; si vero aliquis sit ordinatus Diaconus, aut Subdiaconus, eadem observat ad oblationem accedens.

Facta oblatione, Pontifex annulum et chirothecas deponit, et lotis manibus resumit annulum, et surgit; tum sublato faldistorio, accedit ante medium altaris, ubi, deposita mitra, prosequitur Missam.

Sacerdos autem ordinatus post Pontificem genuflexus habeat coram se librum Missale, supra scabellum locatum, dicens: Súscipe, sancte Pater, etc., et omnia alia de Missa, prout dicit Pontifex, qui bene advertat ut Secretas morose, et aliquantulum alte dicat; ita ut ordinatus Sacerdos possit secum omnia dicere, et præsertim verba consecrationis, quæ dici debent eodem momento per Ordinatum, quo dicuntur per Pontificem.

Secreta pro Ordinato, quæ dicitur cum Secreta Missæ diei sub uno Per Dóminum, etc.

Tuis, quæsumus Dómine, operáre mystériis: ut hæc tibi múnera dignis méntibus offerámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Tum dicit alias Secretas, si quæ dicendæ sint.

Dicta Oratione Dómine Jesu Christe, qui dixisti, etc. Ordinatus accedat ad dexteram Pontificis, et ambo simul osculantur altare, positis manibus super illud et conversa facie ad invicem, Pontifex dat osculum pacis Ordinato dicens: Pax tecum. Cui ille respondet: Et cum spíritu tuo. Tum Ordinatus, facta ante et post profunda reverentia Pontifici, et genuflexione Ss. Sacramento, vadit ad locum suum. Si vero sit aliquis Subdiaconus, aut Diaconus ordinatus, eodem

ritu pacem a Pontifice recipit; primum Diaconus, mox Subdiaconus, qui manus non super altare, sed ante pectus plicatas tenere debent.

Postquam autem Pontifex se communicaverit, et totum Sanguinem sumserit, priusquam se purificet, ordinatus Presbyter, non præmissa Confessione, nec data Absolutione, (quia concelebrat Pontifici) ad supremum Altaris gradum accedit, et genuflexus mappulam recipit ad Communionem sumendam. Interim Pontifex, Hostia consecrata supra Patenam posita, genuflectit, surgit, et Patenam sinistra, Hostiam vero dextera reverenter accipiens, convertit se ad ordinatum Presbyterum, cui porrigit Ss. Sacramentum, cum eo faciens signum Crucis super Patenam, nihil dicens.

Tum manum Pontificis Hostiam tenentem osculatur, et communionem reverenter sumit, ori suo supposita Patena. Deinde unus ministrorum purificat Presbyterum Calice ad hoc destinato, vel eo potius quem paulo ante tetigerat, ex quo vinum cum aqua paratum in purificationem exhaurit.

Si aliquis Subdiaconus, aut Diaconus ordinatus fuerit, ad Communionem accedit, eo ritu quo dictum est supra in Ordinatione Subdiaconi, pag. 360. Communionem peracta, Pontifex colligit fragmenta cum Patena, quam super Calicem suum extergit, purificationem sumit, et digitorum ablutionem. Quo facto, accipit mitram et lavat manus; quibus extersis, statim deposita mitra, stans in cornu Epistolæ versus ad illud, inchoat, ministris prosequentibus, Responsorium, quod a Septuagesima usque ad Pascha dicitur sine Allelúja.

Jam non dicam vos servos, sed amicos meos, quia ómnia cognovistis quæ operátus sum in médio vestri, allelúja. * Accipite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: * Ille est quem Pater mittit vobis, allelúja. **V.** Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. Accipite. **V.** Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto. Ille.

Incepto Responsorio, Pontifex, accepta mitra, vertit se ad Presbyterum ordinatum, qui ante altare coram ipso stans profitetur fidem quam prædicaturus est, dicens:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus: descendit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Quo finito, Pontifex cum mitra sedens super faldistorium, ante medium altaris, imponit ambas manus super caput illius coram se genuflexi, dicens illi:

Accipe Spíritum sanctum, quorum remiseras peccáta, remittúntur eis, et quorum retinúeris, reténta sunt.

Deinde explicans casulam, quam Ordinatus habet complicatam super humeros, ea induit illum, dicens:

Stola innocéntiæ induat te Dóminus.

Tum Ordinatus adhuc genuflexus ponit manus suas junctas inter manus Pontificis, interim dicentis:

Si suus sit Ordinarius:

Promittis mihi, et successoribus meis reverentiam, et obedientiam?

Et ille respondet: **P**romitto.

Si vero Pontifex non est suus Ordinarius, cum manus ejus inter suas tenet, ut praefertur, dicit Presbytero saeculari:

Promittis Pontifici Ordinario tuo, etc.

Sacerdoti vero regulari: Promittis Praelato Ordinario tuo, etc.

Promittis Pontifici (vel Praelato) Ordinario tuo pro tempore existenti reverentiam, et obedientiam?

Et ille respondet: **P**romitto.

Tunc Pontifex, adhuc tenens manus illius inter suas, osculatur ipsum, dicens:

Pax Domini sit semper tecum.

Et ille respondet: **A**men.

His expletis, Pontifex sedens cum mitra et baculo admonet eum, dicens:

Quia res, quam tractaturus es, satis periculosa est, fili dilectissime, moneo te, ut diligenter totius Missae ordinem, atque Hostiae consecrationem ac fractionem, et communionem, ab aliis jam doctis Sacerdotibus discas, priusquam ad celebrandum Missam accedas.

Pontifex surgit cum mitra et baculo, et Presbytero coram se adhuc genuflexo benedicit, dicens voce competenti:

Benedictio Dei omnipotentis Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti descendat super te: ut sis benedictus in ordine Sacerdotali; et offeras placabiles Hostias pro peccatis, atque offensionibus populi omnipotenti Deo, cui est honor, et gloria per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

Post haec, depositis baculo et mitra, et amoto faldistorio, convertitur ad altare, et prosequitur Missam, dicens in cornu Epistolae Communionem; et Postcommunioni Missae diei adjungitur sub una conclusione sequens

Postcommunio.

Quos tuis, Domine, reficis Sacramentis, continuis attolle benignus auxiliis; ut tuae redemptionis effectum et mysteriis capiamus, et moribus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre. **R.** Amen.

Deinde aliae Postcommuniones, si quae sint dicendae. Tum Pontifex subjungit: **I**te Missa est, vel **B**enedicamus Domino, prout tempus requirit: post haec, Placeat tibi sancta, etc.

Quo dicto, Pontifex, accepta mitra, subdit:

Sit nomen Domini benedictum, et alios **V.**: tum accepto Pastoralis baculo, dat solitam benedictionem.

Qua concessa et reddito baculo, sedet Pontifex et ordinatum Sacerdotem sub his verbis alloquitur:

Fili dilectissime, diligenter considera ordinem per te susceptum, ac onus humeris tuis impositum; stude sancte et religiose vivere, atque omnipotenti Deo placere, ut gratiam suam possis acquirere: quam ipse tibi per misericordiam suam concedere dignetur.

Dic, post primam tuam Missam, tres alias Missas, videlicet, unam de Spiritu sancto, aliam de beata Maria semper Virgine, tertiam pro fidelibus Defunctis, et omnipotentem Deum etiam pro me ora.

Quod ille devote suscipit et respondet se facturum.

Verum si pluribus Ordines, sed singulis diversum, contulerit, his verbis eos universim alloquetur Pontifex dicens:

Fili dilectissimi, diligenter considerate ordinem per vos susceptum, ac onus humeris vestris impositum: studete sancte et religiose vivere, atque omnipotenti Deo placere, ut gratiam suam possitis acquirere, quam ipse vobis per suam misericordiam concedere dignetur.

Tum ad singulos ista singulariter dicit:

Clerico.	Ad Primam Tonsuram vel Ad minores Ordines	Promote.
IV Minoribus initiato.	Dic semel septem Psalmos Poenitentiales cum Litanis, Versiculis et Orationibus.	Promote.
Subdiacono.	Ad Subdiaconatum vel Ad Diaconatum	Ordinate.
Diacono.	Dic Nocturnum talis diei.	Ordinate.
Sacerdoti.	Ad Presbyteratum vero Post primam tuam Missam dic tres alias Missas, videlicet, unam de Spiritu sancto, aliam de beata Maria semper Virgine, tertiam pro fidelibus Defunctis.	Ordinate.

Et omnipotentem Deum etiam pro me orate.

Quod illi devote suscipiunt, et respondent se facturos.

Tum surgit Pontifex, et, amoto faldistorio, convertit se ad cornu Evangelii, ubi, deposita mitra, dicit intelligibili voce: Dominus vobiscum. Initium sancti Evangelii secundum Joannem. In principio erat Verbum, etc. signat tabellam in qua est Evangelium, aut (si deficiat) signat altare, et se. Mox, acceptis mitra, et baculo, prosequitur; factaque Crucis debita reverentia in infimo gradu altaris, revertitur ad sedem vel ad faldistorium, ubi exiit sacris vestibus. Si aliud Evangelium sit dicendum, illud dicit in cornu Evangelii, eoque dicto, recedit, ut dictum est.

Ordinatus etiam ad Presbyteratum dicit idem Evangelium, et in loco convenienti sacras vestes deponit; et cum eo alii ordinati, si forte adfuerint.

